

4256

Den lilla som jag spår trevligt, består av flera olika
 delar. Underst eller botten gjordes jag en kott. Till denna tog
 jag en bred sex tum bred och ett. Sedan satte jag i
 fören en förtäv och i aktern en akterstav. Både den
 föra och den senare var tre alnar lång och tre tum bred.
 Sedan gjordes jag "botten" och satte på dem på sidans längs
 hela vägen. Dessa voro sex tum breda och deck överhängande
 borden något en tum över nedan förhängande. Detta heter,
 att vägen var klinkbyggd. I ovändigt ligger det ett
 kunnigt nät, som ströles invidan av stäven. Kunn i denna
 sitter en kull med en mutter. Denna gav träsiggen
 förlägen och kölen för att hålla del ^{hela} till samman.
 Det finns ett kunn på vardera sidan av både för och akterstaven
 efter att ha satt upp stävarna, på toppen som en
 kölen på träsen bottenstrecken. eller som de äro kallade
 "bottenstrecken". I min väg finns det fem stävar
 och de ligger på f^2 also avslutad på u änden

Bottenstockarna gå bräs över kölen och ses tem upp
 åt varje sida. Sedan kommer man till spanten eller
 "upplöstan", som de kallas här. Dessa är gjorda
 av ett par god pahl upp åt sidorna, så lång som
 bitens höjd är eller ända upp till reben. Dessa spikas
 fast i spåren i botten men är naturligtvis böjda
 (enparade) efter bitens form. Man spikade i dem dels på
 träen och dels på längden. Sådanda fogade man
 samman bottenstock och spant med galvaniserad
 "klunk", som var en särskild sorts spik.

På spåren reben näre på mitten sitter en
 arklamp, som är fullbordad av ett.

Dessa spikas fast på de. Mitt i ar-
 klampen sitter ett hål, som god träriden re-
 den och som naturligtvis är avsett för arspiden,
 som naturligtvis var fullbordad av ett, som av ett
 mycket håll träslag.

Den övre delen på reningen är utdelt med kant-
träden av ett, som god, rentvågig utloften båda
sidorna. Dessa träden utgöra läroingen och sitta orangeri
borden. Inuti båten har man frägnande träden, som
kallas tofter. I min båt finns det fyra sådana tofter.

- Bräderna är utdelt av ett, då dess eljest skulle
spricka för mycket.

Man kan således en toft i frien, som kallas för toft.
Den närmaste följande toftan kallas byttlen, i denna
fästes masten. Det finns i denna ett rent båt
eller en sånd inställning i toftan. Den delen, som
tre motorerna är ett liknande båt eller spåd i
den båten, som god orangeri båten. Den är spikad
fast på plattan i horisontell ställning och är toft
fem tyck och tre alnar lång. Den god fram
andra båt mittparten på byttlen
under mellan toftan.

4256

Den tredje toftan kallas mellanroff eller mitteltroff. Den är tre alnar lång tras över. Den är vidare fem tum bred och tred tjum hög. Den fjärde toftan kallas alttroff och sitter längt bort med aften.

"Bjälken" vilar på en träbräda, som lägges på tre spant liggande endast på 5-6 tum avstånd från varandra.

Alla toftorna är lösa med undertyg av "bjälken", som sitter fast i spanten.

I förtoften finnes en järnbygel för fånglinan, som man kastar i land och slår om närm trädet eller fjärrtill, då man vill angöra land.

Podret består av en enda elyplanke. Nedast på bitens ältedär finnes en stapp, som sticker ut från deerna och som kallas med och sitter i en järnbygel, nämligen ett järngjarn på en dörr, som är fastslutad vid podrets nedre sta del. På dess överta finnes en stapp, som sitter långt med

4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rodret. Om sedan därefter motkommande bryta, fasthålls vid stävens övre del, som passas till denna och den tappas ned med sig. För att kunna styra båten, är det ofta ej tillräckligt med ett par gjord av en enda plankor, ty det kan tyckas, att detta ej är tillräckligt tungt, så man kan manövrera båten. Därför brukar man fästa en plankor på rodrets bakre del. Detta stycke kallas vanligen "fiske". Oftast måste man därför öka båten på grundplanens renga brett.

Rodret består av en eller flera plankor, som är fem - sex tum bred och tre alnar lång.

När det alltid finnes det en fiske fast bakom rodret.

Notiser. Det är en vanlig not men mycket fin
 i maskinen. Det god 40 bord på alm. Det bli
 ej några stora hål, det avståndet mellan knutarna
 är så litet så det kan det ej vara heller, det
 tobaks är en liten fisk med spetsigt huvud.
 Man tar tobaks vanligen i vador. Till ^{Kalvin} Kalsen
 använda några endast stramatyg tub socker.
 Det tillvar en pura utan tagar. De är mindre
 15 folmenar långa, kalv och ammar. På översidan
 många med flästmål och på undersidan finns bly
 fasthåll vid linan eller dragna på linan. Det finns
 två linor. Som god på Amarna till land. Vid
 fisket så är det två man, som god på land
 på strandkanten. Om den ene gripes om den ene och
 den andre om den andra linan. ^{Notarie} Vadarna
 sattes ut på en bit och spänks sedan spåra
 till bottnen och dras i land med hyatys och

4256

linorna omedelbart till en ordrens taggas derom
ut i en bage. Man tar endast tobis i denna
noter. Man kungöra tobis på sex, då de är
så små, att de ej kan förtä om en lund.
När man skall dra i land orden, så har man
en stock med en klens på ändan och denna
^{stötta} på en i vattuet med för att förtä skall
gå i noter. Den göres av en rund ~~bit~~^{bit} av ih.

7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag har ännu haft en agnmjöl. Den är gjord av bomullsgarn eller kampa. Man tog vanligen niosträdet garn, sexsträdet var för funkt. Det behövs inga vägar på den mjölen. Den ser ut som en vanlig kornmala utan vägar. Det finns också ett intäp. Den är fyra (fem) fannan lång och en fannan bred. Den brukar användas på ströter. Den finns även den man tygel man, då den på egentligen är en sad. Man tog tobis i mjölen eller "spite", som är ett slags smältska, som användes som agn.

Som pojke var jag med i Bursstads och "lyfta" (tränna) votten garn med hal for varje tre-fyra kg. Gulen kommer på Osteopm.

4256

9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var en gång en spanjor, som följade sig
 i gyngespuren, då hon skulle vandra vid stranden.
 Hon var ju riktigt skön, så man blev följad
 i hemmet och gifte sig med henne. De hade flera
 barn tillsammans men på den tiden var hennes
 man på sjukhus, vilken hon hade haft fört i
 ett och ville ha henne. Men då fanns ju inte
 något ättenskap. Det stod ju kyrkan till på
 stranden. När nu mannen steg upp ur säng
 för att få gyngespuren med sig, sprang hon in
 i kyrkan och gömde sig där, då hennes man
 på landet var där. Men då hade mannen
 på ett visst sätt makt och på den dagen
 åktade hon sig igen att komma ner till
 stranden. Det fanns en damon med ratten
 alldeles intill, som hon gick ner och vaskade
 sin skägg i, då hon ju hade en sådan.

4256

Flu. Mer sedan hos sin man på landet. De
hade många barn tillsammans.